

Отже, механізм оптимізації взаємодії авіакомпанії та інших організацій в рамках корпорації має бути теоретично обґрунтованим та він має стати значущим з практичної точки зору інструментом для кожної конкретної корпорації, яка включає в себе авіакомпанію та інші організації.

Литюга Ю.В.,

канд. екон. наук, ДВНЗ «КНЕУ
імені Вадима Гетьмана», Україна

Lityuga Y.

candidate of economic sciences,
State higher educational
establishment Vadim Getman Kyiv
National Economic University,
Ukraine

**ІННОВАЦІЇ
ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ РЕСУРС
РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО
ПОТЕНЦІАЛУ**

**INNOVATIONS AS STRATEGIC
RESOURCE OF DEVELOPMENT
OF INVESTMENT POTENTIAL**

Показано взаємозв'язок інвестиційно-го потенціалу та інновацій. Розкрито сутність інноваційного потенціалу.

Intercommunication of investment potential and innovations is rotined. Essence of innovative potential is exposed.

Розвиток інвестиційного потенціалу передбачає постійне розширення інвестиційної діяльності підприємства. В результаті збільшення обсягів виробництва, оновлення та якісного удосконалення виробничого потенціалу, необоротного капіталу підприємства, підвищення технологічного рівня виробництва та його обслуговування, відбувається зростання економічного потенціалу, що сприяє збільшенню ефективності діяльності підприємства. Темпи зростання інвестиційного потенціалу залежать від залучених інвестицій та ефективності їх використання. Таким чином ефективний розвиток інвестиційного потенціалу підприємства залежить від трьох параметрів: інновації, фінанси та стратегія. Ключовими в цьому переліку є саме інновації.

Стратегічний розвиток інвестиційного потенціалу підприємства повинен передбачати ефективне управління процесом впровадження сучасних наукових досягнень у практику господарювання, який реалізується через інноваційну діяльність. В умовах ринкової економіки інноваційна діяльність перетворюється в один з ключових факторів забезпечення високої конкурентоспроможності підприємства і росту кінцевих фінансових результатів його діяльності.

Надійним підґрунтям для забезпечення ефективності інноваційної діяльності є інноваційний потенціал, який визначає рівень інноваційних можливостей усіх суб'єктів господарської діяльності. Слід зазначити, що питанням формування інноваційного потенціалу в економічній літературі приділяється досить багато уваги, однак існуюча інформація, найчастіше, носить суперечливий характер. Підтвердженням цього є той факт, що поняття «інноваційний потенціал» не має однозначного трактування. Так, більшість учених визначають його як сукупність усіх наявних матеріальних і нематеріальних активів підприємства, що використовуються у процесі здійснення інноваційної діяльності і які здатні забезпечити досягнення конкурентних переваг підприємства [1]. Інші розглядають його як міру готовності виконати завдання, які забезпечують досягнення поставленої інноваційної цілі, тобто міра готовності до реалізації інноваційного проекту або програми інноваційних перетворень і впровадження інновації [2]. Таким чином, інноваційний потенціал підприємства нами розглядається як здатність підприємства займатися інноваційною діяльністю, сукупність ресурсів, необхідних для впровадження інноваційної діяльності та виробництва інноваційних продуктів.

Визначаючи взаємозв'язок інноваційного розвитку та інвестиційного потенціалу, необхідно зазначити, що збільшення інвестування в інноваційний розвиток, сприяє збільшенню обсягів виробництва та прибутку, який і є основним джерелом формування інвестиційного потенціалу підприємства. Особливостями інноваційних інвестицій є: високий ступінь невизначеності в кінцевих результатах створення та впровадження новацій, довгостроковий період інвестування та отримання результату. Таким чином, розвиток та ефективність функціонування інвестиційного потенціалу забезпечується лише у взаємозв'язку із інноваційним потенціалом підприємства.

Забезпечення розвитку та зростання ефективності використання інвестиційного потенціалу в інноваційній діяльності підприємства залежить від створення адаптованої організаційної структури управління, під якою ми розуміємо систему взаємозалежних організаційно-економічних елементів (принципів, методів управління, організаційних форм, норм і нормативів), а також спеціальних функцій управління, спрямованих на досягнення цілей, пов'язаних із забезпеченням постійного розвитку інвестиційного потенціалу на основі встановлення оптимальних параметрів його обсягу і структури, ефективного використання проведення автоматизації, забезпечення мотивації персоналі.

Література

1. *Гриньов А.В.* Оцінка інноваційного потенціалу підприємства // Проблеми науки. — 2003. — №12. — С. 12—17.
2. *Гунин В.Н. и др.* Управление инновациями. — М.: ИНФРА-М, 2000. — 272 с.

Лихоносова Г. С., аспірант
кафедри оподаткування,
Східноукраїнський національний
університет імені Володимира
Даля м. Луганськ, Україна

Likhonosova G., graduate student
department of taxation
The East Ukrainian national
university name of Vladimir Dal
Lugansk, Ukraine

ПОВЕДІНКА ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ САМООРГАНІЗАЦІЇ

Надано авторське бачення поведінки підприємства в умовах його самоорганізації. Обґрунтовано необхідність розробки ієрархії залучення персоналу до процесу самоорганізації. Запропоновано загальну модель самоорганізації підприємства, засновану на модифікації основних функцій менеджменту.

THE BEHAVIOR OF ENTERPRISE IS IN THE CONDITIONS OF SELF-ORGANIZATION

Provided by copyright vision of enterprise behavior in its self-organization. Substantiated the need to develop a hierarchy of staff involvement in the process of self-organization. The general model of self-enterprise based on modifications of the basic management functions

Збільшення кількості випадків різкого підйому одних компаній та раптового сникнення з ринку інших (достатньо перспективних), поява не лише нових компаній, а й зародження абсолютно нових суспільно-виробничих процесів усередині компанії (самовідбір працівників, поява нових самозамінних посад (неофіційних), сучасні інформаційні конструкції технологічних процесів), наразі викликають жвавий інтерес як з боку бізнес-середовища, яке намагається ефективно функціонувати у умовах невизначенності та постійного структурування хаосу, так і з боку науковців, які прагнуть пояснити такі феноменальні властивості економічного середовища.

Самоорганізація на підприємстві виражається у послідовності мимовільних змін усіх елементів підприємства, завдяки яким воно переходить на якісно новий рівень свого розвитку з іншими кількісними параметрами, пов'язаними із його сферою діяльності. Виходячи з того, що поведінка є сукупністю вчинків [1, с. 992], результа-